

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Căușeni din 29 decembrie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2015, declarat de inculpatul

Vdovîcenco Alexei Tihon, născut la 31 martie 1955, originar din s. Liski, r-nul Chilia, reg. Odessa, Ucraina, locuitor al or. Căinari, r-nul Căușeni,

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 15.04.2014 – 29.12.2014;
- instanța de apel: 10.03.2015- 08.04.2015;
- instanța de recurs: 13.10.2015- 25.11.2015,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 19 octombrie 2009 Vdovîcenco Alexei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin.(4) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, în temeiul art.90 Cod penal, pe un termen de probă de 3 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea în beneficiul reprezentantului părții vătămate Maria Casap - 73000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, Vdovîcenco Alexei împreună cu Cojocari Oleg la 31 mai 2007, aflîndu-se în barul "Alix", amplasat pe teritoriul fostului spital al satului Pervomaisc, raionul Căușeni, unde consumau băuturi alcoolice și, auzind un zgomot din direcția cazangeriei spitalului, au mers în acea direcție unde l-au depistat pe Nicolai Casap, care era urcat pe acoperiș și smulgea cu o rangă cuiele cu intenția de a sustrage foile de ardezie.

Aceștia i-au cerut lui Nicolai Casap să coboare, iar el a sărit de pe acoperiș și a

încercat să fugă, însă l-au oprit și i-au cerut să meargă la polițistul de sector. Ultimul se împotriva și atunci inculpații i-au aplicat multiple lovituri în regiunea capului și corpului, în rezultatul cărora lui Nicolai Casap i-au fost cauzate vătămări grave ale integrității corporale periculoase pentru viață, de la ce acesta, la 01 iunie 2007, ora 08.00, a decedat.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința în care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie stabilită pedeapsă mai aspră inculpaților, motivînd că pedeapsa este prea blîndă, instanța greșit a considerat că în cauză sunt circumstanțe excepționale și nu a luat în considerație circumstanța agravantă - săvîrșirea infracțiunii în stare de ebrietate.

3.1. Cu apel a contestat sentința și reprezentantul părții vătămate Maria Casap, care a solicitat stabilirea unei pedepse cu închisoare inculpatului Vdovîcenco Alexei.

3.2. Sentința a fost contestată cu apel și de inculpatul Alexei Vdovîcenco, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, argumentînd că probele, în temeiul cărora instanța a pronunțat sentința, nu demonstrează vinovăția lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 21 ianuarie 2010 a fost respins ca nefondat apelul declarat de către inculpatul Vdovîcenco Alexei.

Au fost admise apelurile declarate de către procuror și de reprezentantul legal al părții vătămate, casată parțial sentința în ce privește aplicarea pedepsei lui Vdovîcenco Alexei, cu pronunțarea unei hotărâri noi în această privință, conform căreia, s-a menținut condamnarea lui Vdovîcenco Alexei în baza art. 151 alin.(4) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa de 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Instanța de apel a menționat că, la emiterea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, determinînd just vinovăția inculpaților, încadrînd corect acțiunile în prevederile art.151 alin.(4) Cod penal, conform indicilor calificativi - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, cauzate de două sau mai multe persoane, acțiuni prevăzute la alin.(1) sau (2), care au provocat decesul victimei.

Aceste împrejurări au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate în cauza penală, corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 din Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității. Toate probele în ansamblu, corect au fost apreciate din punct de vedere al coroborării lor.

Curtea de apel a considerat că argumentele aduse de inculpatul Alexei Vdovîcenco și apărătorul său în susținerea cererii de apel, au un caracter declarativ,

fiind lipsite de suport probatoriu, fiind respinse prin probele administrate în materialele cauzei penale.

Instanța de apel a respins ca nefondate, cu caracter declarativ, fiind lipsite de suport probatoriu și combătute prin probele administrate în materialele cauzei penale, cerințele avocatului Vladimir Lobodă privind încetarea cauzei penale din motivul că urmărirea penală în cauza dată nu a fost prelungită după data de 30.03.2008, precum că ordonanța de prelungire a termenului de urmărire penală din 30.03.2008 emisă de procurorul Daniel Baraliuc ar fi un falsă.

Totodată, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Alexei Vdovîcenco, Curtea de Apel a luat în considerație gradul și caracterul pericolului social al infracțiunii, circumstanțele atenuante prevăzute de art.76 Cod penal, precum și cele prevăzute în alin.(l) din art. 7, art. 61 și art. 75 Cod penal, numindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare.

5. Cu recurs ordinar a contestat inculpatul Vdovîcenco Alexei, care a solicitat casarea hotărîrilor, cu pronunțarea unei decizii de achitare, criticînd greșita apreciere a probelor administrate, lipsa unor probe veridice ce l-ar incrimina, gravele încălcări de procedură penală admise la etapa urmăririi penale, reiterînd argumentele apelului.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30 iunie 2010, s-a dispus inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Condamnatul Alexei Vdovîcenco a declarat recurs în anulare, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești și trimiterea cauzei la o nouă rejudecare în Curtea de Apel Bender în alt complet de judecată, invocînd incorectă aprecierea probelor.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 23 decembrie 2010, s-a dispus inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnat, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

9. La 21 august 2013 condamnatul Vdovîcenco Alexei a înaintat cerere privind revizuirea sentinței Judecătoriei Căușeni din 19 octombrie 2009, modificată prin decizia Curții de Apel Bender din 21 ianuarie 2010, în care a invocat că în procesul de judecare a cauzei penale în privința sa i s-a încălcat dreptul la apărare, instanța de fond i-a respins demersul privind audierea martorilor apărării, că au apărut circumstanțe noi, care nu au fost cunoscute instanței de judecată la momentul judecării cauzei penale.

9.1. Prin ordonanța Procurorului raionului Căușeni din 19 septembrie 2013 a fost deschisă procedura de revizuire la cererea condamnatului Vdovîcenco Alexei.

9.2. Prin ordonanța Procurorului General Adjunct din 20 septembrie 2013 procedura de revizuire a fost transmisă pentru cercetarea circumstanțelor noi invocate Procuraturii mun. Chișinău.

În cadrul examinării procedurii de revizuire, Procuratura mun. Chișinău a audiat succesorul părții vătămate, Casap Maria, martorii Doncilă Ion, Gangan (Casap) Irina, Stoianova Svetlana, Corbu Chirii și în concluzie și-a expus poziția de respingere a cererii de revizuire.

9.3. La 15 aprilie 2014 cererea lui Vdovîcenco Alexei privind revizuirea sentinței de condamnare în privința acestuia, împreună cu cauza penală nr. 1-29/2009 a parvenit în Judecătoria Căușeni.

În ședința de judecată, apărătorii lui Vdovîcenco Alexei au solicitat audierea mai multor martori, instanța a admis parțial demersul în partea audierii în fața instanței a persoanelor audiate de organul procuraturii în cadrul cercetării circumstanțelor invocate în cererea de revizuire, pe motivul că, instanța verificând, a constatat că atât în procedura de apel, cât și în cea de recurs, Vdovîcenco Alexei nu a realizat dreptul său la apărare, nu a invocat respingerea demersului de instanța de fond cu privire la audierea martorilor apărării și nu a solicitat audierea acestora sau audierea altor martori, or, procedura de verificare a admisibilității cererii de revizuire nu include o nouă examinare a fondului cauzei.

10. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 29 decembrie 2014 a fost respinsă cererea înaintată de către condamnatul Vdovîcenco Alexei privind revizuirea sentinței Judecătoriei Căușeni din 19.10.2009, modificată prin decizia Curții de Apel Bender din 21.01.2010.

10.1. Instanța de fond examinând cererea de revizuire a ajuns la concluzia că nici un martor audiat în fața instanței nu a declarat circumstanțe noi, care nu au putut fi cunoscute la momentul judecării fondului cauzei, iar motivele invocate în cerere nu cad sub incidența temeiurilor prevăzute la art. 458 Cod de procedură penală și nu s-au stabilit alte temeiuri de a interveni în hotărârile judecătorești.

11. Împotriva sentinței nominalizate a declarat apel condamnatul Vdovîcenco Alexei, prin care a solicitat casarea acesteia, cu admiterea cererii și revizuirea procesului penal în privința dînsului, invocînd următoarele motive:

- apărarea, prin prisma art. 462 alin. (3) Cod procedură penală, a solicitat admiterea de noi probe prin audierea mai multor martori menționați în demersul apărării din acea perioadă, însă instanța a respins demersul din considerente neclare, admițînd ca să fie audiați doar martorii acuzării care au fost audiați anterior în cadrul judecării cauzei de condamnare a lui, astfel, inculpatul consideră că această situație a făcut parțial imposibilă stabilirea adevărului în esență;

- instanța nu a luat în considerație argumentele apărării precum că în baza cererii lui Vdovîcenco Alexei nu a fost chestionat nici un martor nou cu toate că procurorul în ordonanța sa din 19.09.2013, a admis în acest sens cererea lui Vdovîcenco pentru cercetarea circumstanțelor noi de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărîrii, de date privind starea sănătății victimei Casap Nicolae pînă la deces, inclusiv necesitatea audierii unor noi martori;

- instanța nu a clarificat divergențele între declarațiile soției decedatului, Casap Maria și fiica acestuia, Irina, or prima spune că atunci când a venit medicul Doncilă, Nicolai Casap era conștient și putea să vorbească, iar alta spune că nu era conștient și nu i-a spus că a căzut de pe acoperișul cazangeriei, deoarece nu putea vorbi, pe când martorul Stoianova S. a comunicat în instanță că Casap N. la momentul internării în spital era conștient și respectiv putea să vorbească;

- instanța a ignorat principiul din care rezultă că dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile Codului de procedură penală, se interpretează în favoarea inculpatului. În sentință se indică că în consecință, instanța a ajuns la concluzia că nici un martor audiat în fața instanței nu a declarat circumstanțe noi, care nu au putut fi cunoscute la momentul judecării fondului cauzei, în timp ce procurorul în ordonanța sa din 19.09.2013 admite cererea lui Vdovicenco pentru audierea martorilor noi și pentru clarificarea stării de sănătate a lui Casap de pînă la deces, adică fapte noi despre care nu s-a știut pînă la pronunțarea sentinței pe caz, iar instanța totodată respinge martorii noi invocați de apărare, care puteau și pot confirma alte circumstanțe decît cele din rechizitoriu și din sentința de condamnare;

- instanța neîntemeiat a indicat referitor la cererile lui Vdovîcenco Alexei nr. 4-3-11121 din 28.10.2014 și din 02.12.2011, adresate avocatului Alexandru Cojocaru de a anexa la dosar copiile actelor medicale anexe la scrisoarea nr. 04-2/422 din 07.06.2011, respingerea acestora, deoarece sunt copii simple a actelor, care nu pot constitui mijloc de probă, în sensul prevederilor art. 93 Cod de procedură penală, urmînd a fi restituite condamnatului. Însă, Alexei Vdovîcenco nu a fost asistat de avocat cu numele A. Cojocaru.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2015, a fost respins apelul declarat, ca nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond.

12.1. În motivarea soluției sale instanța a menționat că, în cadrul deschiderii procedurii de revizuire careva circumstanțe noi, careva fapte noi de care nu a cunoscut instanța la pronunțarea sentinței, nu au fost aduse în fața instanței, fapt ce denotă că soluția instanței de judecată privind respingerea revizuirii sentinței este una neîntemeiată și careva temei de a casa această sentință nu este.

Un alt motiv este faptul că au fost audiați martorii, inclusiv și medicul expert care cert a menționat că este exclus ca leziunile corporale care au fost depistate la victimă să fi fost ca urmare de la căderea de la înălțime. Totodată, martorii au indicat că, pînă a fi internat în spital decedatul Casap Nicolai a comunicat că a fost agresat de Vdovîcenco Alexei și Cojocari Oleg.

Referitor la argumentele apărării precum că procuratura a încălcat dreptul la apărare a lui Vdovîcenco Alexei, deoarece nu i s-a adus la cunoștință concluziile procurorului pe marginea cererii de revizuire, Colegiul penal a respins aceste

afirmații, deoarece, în instanța de judecată lui Vdovîcenco Alexei i s-a acordat posibilitatea de a lua cunoștință cu concluziile procurorului și materialele cauzei.

În privința criticii acțiunilor procuraturii, indicînd că de fapt nu au fost audiați martorii noi, dar tot aceeași martori care au fost audiați la judecarea cauzei, instanța a reținut că procuratura a deschis revizuirea nu pentru că s-au constatat circumstanțe noi, dar pentru a cerceta argumentele invocate în cererea de revizuire în vederea constatării circumstanțelor noi, astfel, acest argument fiind fără suport justificat.

Referitor la invocarea că revizuirea a fost deschisă pentru stabilirea stării sănătății lui Casap pînă la deces, dar nu s-au întreprins măsuri în vederea stabilirii acesteia, că înscrisurile medicale prezentate de Casap Maria și copiile prezentate de partea apărării confirmă de Casap Nicolai era bolnav pînă la deces, că a suportat ictus și s-a aflat în comă, Colegiul penal a relevat că starea sănătății lui Casap Nicolai de pînă la deces nu are relevanță pentru revizuirea cauzei.

Astfel, prin Raportul de expertiză medico-legală, efectuat în comisie nr. 405 din 21 ianuarie 2008, este clar expusă concluzia survenirii decesului ultimului, care nu este legată de starea sănătății anterioară decesului a defunctului.

Pe marginea argumentelor apărării precum că Raportul de expertiză din 06 august 2007, prin care s-a stabilit că leziunile depistate la Casap Nicolai au fost produse în rezultatul căderii, nu a fost prezentată la efectuarea expertizei în comisie, că Casap Maria a declarat că soțul său avea leziuni pe partea din față a corpului - pe piept și picioare; că acesta a vorbit cu medicul și i-a spus că a căzut de pe acoperiș; că martorul Doncilă a declarat că Casap era conștient, Colegiul a reținut că toate aceste circumstanțe au fost cunoscute instanței de judecată și au fost cercetate în ședința de judecată la adoptarea sentinței (*f.d. 78 vol I, 92 verso, 93, 109, vol. II*) și, prin urmare, nu constituie circumstanțe noi.

Referitor la efectuarea expertizei medicale complexe, Colegiul penal a conchis că Vdovîcenco Alexei a avut toată posibilitatea de a solicita efectuarea unei expertize complexe în cadrul judecării cauzei, însă nu a realizat acest drept, or, procedura de examinare a admisibilității cererii de revizuire include verificarea legalității înaintării cererii de revizuire, dar nu o nouă examinare a fondului cauzei.

Mai mult, fapte noi constituie circumstanțele de care nu avea cunoștință instanța de judecată la momentul judecării în fond a cauzei penale și care nici nu puteau fi cunoscute la acea dată. Noi trebuie să fie probele administrate în cadrul cercetării altor cauze și nu mijloacele de probă prin care se administrează probe deja cunoscute în cauza respectivă.

13. Împotriva hotărîrilor menționate inculpatul a declarat recurs ordinar, în care a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 11) și 12) Cod de procedură penală, solicitînd casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie revizuită sentința instanței de fond din 19 octombrie 2009.

În motivarea recursului indică următoarele argumente:

- prin ordonanța din 19.09.2013 a fost deschisă procedura de revizuire, deoarece au apărut circumstanțe noi, care rezultă din cartela medicală a părții vătămate și decesul acestuia a survenit în urma unei boli incompatibile cu viața;
- succesorul legal al părții vătămate pe parcursul procesului penal a dat declarații false asupra concluziilor medicale și a ascuns faptul că soțul său nu a fost bolnav și decesul a survenit în urma loviturilor;
- Procuratura mun. Chișinău a falsificat procedura referitor la descoperirea faptelor noi și nu a audiat suplimentar careva martori ci doar pe martorii audiați pe parcursul judecării cauzei, astfel, nefiind verificat nici un argument invocat în cererea prin care s-a solicitat revizuirea, iar concluzia Procuraturii mun. Chișinău se contrazice cu ordonanța Procuraturii Căușeni;
- făcând cunoștință cu materialele cauzei a depistat că lipsesc 20 copii de documente care confirmă nevinovăția sa;
- avînd motive întemeiate de a nu încredința examinarea cererii de revizuire judecătorului Judecătoria Căușeni, Maria Terteza, recurentul a solicitat strămutarea cauzei la o altă instanță de judecată, însă Curtea Supremă de Justiție a respins neîntemeiat solicitarea înaintată;
- decizia instanței de apel a fost pronunțată integral la 06.05.2015, cu toate că instanța de judecată a înștiințat că copia deciziei va fi înmînată în aceeași zi, administrația Penitenciarului nr. 4 a înmînat-o inculpatului la 01.06.2015.

14. Asupra recursului a depus referință procurorul, prin care s-a expus întru respingerea acestuia, deoarece motivele invocate au fost cercetate minuțios în instanța de apel care a respectat prevederile art. 414. 417 Cod de procedură penală și s-a pronunțat detaliat asupra acestora, iar careva circumstanțe noi în cadrul deschiderii procedurii de revizuire nu s-au constatat.

15. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă.

Din textul recursului declarat rezultă că recurentul indică drept temei pentru casare pct. 6), 8), 10), 11) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă autorul semnalează prevederile doar în partea dispozitivă a recursului, fără careva motivare în sensul declarat.

Analizînd temeiurile de drept invocate în raport cu motivele din recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, după cum rezultă din textul recursului, recurentul consideră că instanța de apel, menținînd sentința instanței de fond, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu a dat o apreciere multilaterală și obiectivă asupra argumentelor precizate în cererea de apel.

Cu referire la cele invocate, Colegiul menționează că motivarea hotărîrii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atît timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîrii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

În recurs nu se specifică asupra căror motive concrete invocate în apel, nu s-a pronunțat instanța în raport cu circumstanțele relevate în partea descriptivă a deciziei contestate și care ar fi esența lor, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

Instanța de recurs, analizînd textul deciziei constată că, temeiurile invocate de către recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414, 417 alin.(8) Cod de procedură penală și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor temeiurilor invocate în apel, aceasta cuprinzînd și motivele pe care se întemeiază soluția, care este corectă și întemeiată.

Prin urmare, Colegiul menține concluzia instanței de apel precum că în cadrul deschiderii procedurii de revizuire careva circumstanțe noi, careva fapte noi de care nu a cunoscut instanța la pronunțarea sentinței, nu au fost aduse în fața instanței, fapt ce denotă că soluția instanței de fond privind respingerea revizuirii sentinței contestate este una neîntemeiată și careva temei de a casa această sentință nu este.

Colegiul penal respinge ca nefondată afirmația precum că succesul legal al părții vătămate pe parcursul procesului penal a dat declarații false asupra concluziilor medicale și a ascuns faptul că soțul său nu a fost bolnav și decesul a survenit în urma loviturilor, deoarece instanța de apel corect și-a expus opinia asupra faptului că în urma audierii martorilor și medicului expert s-a constatat că leziunile corporale ale victimei nu au apărut ca urmare a căderii de la înălțime, dar a fost maltratat de către

inculpat și în consecință a survenit decesul. Mai mult ca atât, în raportul de expertiză medico-legală nr. 405 din 21.01.2008, este clar expusă concluzia survenirii decesului, care nu este legată de starea sănătății anterioară victimei pînă la acest caz. Totodată, s-a atras atenția că mai mulți martori au declarat că pînă a fi internat în spital Casap Nicolai a comunicat că a fost agresat de Vdovîcenco Alexei și Cojocari Oleg.

Sunt nefondate afirmațiile potrivit cărora Procuratura mun. Chișinău nu a audiat suplimentar careva martori ci doar martorii audiați pe parcursul judecării cauzei și concluzia procuraturii menționate se contrazice cu ordonanța Procuraturii Căușeni, prin care s-a deschis procedura de revizuire, or Colegiul precizează că procuratura a deschis revizuirea nu pentru că s-au constatat circumstanțe noi, dar pentru a cerceta argumentele stipulate în cererea de revizuire.

Afirmațiile precum că în materialele cauzei a depistat lipsa a 20 copii de documente care confirmă nevinovăția sa, de asemenea se respinge deoarece inculpatul nu specifică care anume documente lipsesc de la materialele cauzei, iar numerotarea paginilor corespunde borderoului întocmit la fiecare volum al cauzei penale, fiind întregi.

Vis-a-vis de afirmațiile referitoare la motivele invocate de a nu încredința examinarea cererii de revizuire judecătorului Judecătoriei Căușeni, Maria Terteș, pentru care a solicitat strămutarea cauzei la o altă instanță de judecată, Curtea Supremă de Justiție s-a expus prin încheierea motivată din 03.06.2014, prin care a respins cererea lui Vdovîcenco Alexei de strămutare a cauzei, deoarece nu au fost invocate argumente concrete și obiective ce ar confirma imparțialitatea judecătorilor Judecătoriei Căușeni și că strămutarea cauzei penale la o altă instanță egală în grad ar duce la tergiversarea în continuare a examinării cauzei și nu la soluționarea ei obiectivă și rapidă, mai mult ca atât, lipsesc careva cereri de recuzare a judecătorilor cu invocarea motivelor concrete care ar dovedi imparțialitatea acestora pentru soluționarea cauzei respective.

Reieșind din cele enunțate, Colegiul concluzionează că, motivele invocate de recurent sunt neîntemeiate și declarative și urmează a fi respinse, or, aceste motive nu au fost invocate de către apelant în cererea de apel, iar conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel.

Referitor la dezacordul inculpatului cu faptul că copia deciziei i-a fost înmînată mai tîrziu, instanța precizează că inculpatul a fost prezent în ședința de judecată din 08.04.2015, conform procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d. 117, Vol. II) și a fost înștiințat că pronunțarea integrală a deciziei motivate va avea loc la 06.05.2015, ora 14.00, însă Vdovîcenco Alexei nu s-a prezentat în ședința de judecată și copia deciziei nu i-a fost înmînată, iar ulterior a fost expediată prin poștă (f.d. 131, Vol. II). Mai mult ca atât, recurentului i-a fost expediată copia deciziei și în limba rusă, fapt confirmat prin scrisoarea anexată la materialele cauzei (f.d. 141, Vol. II), de aici

reiese că instanța de apel a respectat procedura de înștiințare și de aducere la cunoștință inculpatului a deciziei.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de recurent nu sunt supuse pentru a răsturna situația de fapt și se resping ca neîntemeiate și declarative.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care a ajuns instanța de fond și cea de apel sunt corecte și corespund materialului probator, iar careva încălcări nu au fost comise la examinarea cererii de revizuire.

Astfel, recursul declarat este neîntemeiat, motivele invocate au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărârii recurate.

În acest context, Colegiul conchide că temeiurile pentru recursul ordinar declarat de recurent, nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs și din aceste considerente este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

16. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2015, de către Vdovîcenco Alexei, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 15 decembrie 2015.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun